

»Vražda«), dopouští se zločinu zabití (§ 140 tr. z.), při němž mysliti se dá sice spoluvina (nál. kas. dv. ze dne 1. dubna 1876 sb. č. 109 a ze dne 21. října 1893 sb. č. 1730), nikoli však pokus (nál. kas. dv. ze dne 7. června 1876 sb. č. 115).

II. Trest.

Podle toho, zda zabití jest loupežným či prostým, ustanoven jest na zločin zabití různý trest. Jestliže se totiž při podniku loupežném s jistým člověkem nakládá způsobem tak násilným, že z toho vzejde jeho smrt, podléhá trestu smrti všichni ti, kdož k usmrcení jeho spolupůsobili (§ 141 tr. z.). V ostatních případech (zabití prosté) uložen jest na zločin zabití těžký žalář v trvání pěti až desíti let; jestliže však

a) pachatel byl s usmrceným v blízkém příbuzenství (čímž rozuměti jest netoliko příbuzné v linii sestupující nebo vzestupující, nýbrž pojímati dlužno výraz ten v tom smyslu, jaký se mu obyčejně přikládá v občanském a rodinném životě a vůbec — srv. nál. kas. dv. ze dne 25. října 1882 sb. č. 490, a proto náležeti sem mohou i příbuzní poboční ku př. sourozenci, strýcové, děti sourozenců 1. stupně (nál. kas. dv. ze dne 10. června 1881 sb. č. 346), nebo

b) vůči němu stál ve zvláštní závaznosti (ku př. jakožto manžel; srv. nál. kas. dv. ze dne 3. června 1884 sb. č. 646), nastupuje v obou těchto případech trest těžkého žaláře od 10 do 20 let.

III. S uvedenými předpisy shoduje se i vojenský zák. trest. (§§ 419—421), jakož i trest. zák. pro Bosnu a Hercegovinu (§§ 215—217), jenže tento zákonník obsahuje v § 218 to zvláštní ustanovení, že manžel, jenž přistihne manželku svou při spáchání cizoložství a v prudkém pohnutí myslí usmrtí cizoložníky nebo jednoho z nich na místě (ať vraždou nebo zabitím) potrestán býti má pouze žalářem od 1 do 5 let (srv. též čl. »Rvačka«).

Zahájení rozepře viz Spor.

Zahrádky dětské viz Školy mateřské.

Záchody.

Stavební řády pro jednotlivé korunní země a jednotlivá města obsahují o zřizování záchodů bližší ustanovení, kteráž bez výjimky vyslovují zásadu, že při zřizování záchodů dlužno dbáti jednak předpisů zdravotních, jednak na zřeteli míti veřejnou slušnost.

1. Ve smyslu předpisů zdravotních mají se záchody tak zřizovati, aby světlo a vzduch měly do nich náležitý přístup (§ 81 stav. ř. pro král. České, § 64 stav. ř. pro Dol. Rak., § 83 stav. ř. pro Prahu, § 61 stav. ř. pro Korutany). Některé stavební řády mimo to nařizují, aby byly záchody opatřeny rourami pro výpary, jež by sahaly nad střechu (Čechy, Praha, Dol. Rakousy). Ve stavebních rádech se přihlíží též k tomu, aby v každém domě byl počet záchodů přiměřený povaze bytů, takže pro dva byty má býti zřízen nejméně jeden záchod (Praha, Korutany, Morava, Štýrsko). Rovněž jsou předpisy o šířce a délce záchodů, o přístupu vzduchu a větrání v záchodech, jakož i zákazy zřizování záchodů na blízku studnic. Stavební řády doby novější obsahují ještě zvláštní ustanovení o stavbách průmyslových; při těchto musí býti postaráno o to, aby vždy pro 30 osob aspoň byl pořízen jeden záchod. Rovněž pro veřejné místnosti má býti zřízen takový počet záchodů, aby vyhovoval i návštěvě větší, již předvídati lze (Čechy, Praha, Dol. Rak.).